

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010323
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2322010323.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci obžalovaného obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.02.2025, č.k. 11T/8/2022-581, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.10.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta zamieťa.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.02.2025, č. k. 11T/8/2022-581 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 17.12.2018 v čase o 18.20 hod. v obci Močenok na ulici Sv. Gorazda v smere na centrum obce na ceste číslo III/1368 na kilometri 7,3 viedol osobné motorové vozidlo značky Fiat Merea, evidenčného čísla C., pričom spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zrazil chodca D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., C. XX/XXX, prechádzajúceho cez cestu, a to takým spôsobom, že počas toho ako obžalovaný viedol vozidlo po komunikácii III/1968 na ulici Sv. Gorazda, pravou prednou časťou vozidla narazil do chodca D. E., prechádzajúceho cez komunikáciu z pravej strany na ľavú z pohľadu vodiča osobného auta mimo vyznačeného priechodu pre chodcov, následkom čoho došlo k nárazu chodca s osobným motorovým vozidlom, čím boli poškodenému D. E. spôsobené viaceré zranenia a to otras mozgu, tržná rana na záhlaví vľavo, pohmoždenie ľavého stehna a kolena, pohmoždenie pľúcneho tkaniva v segmente S4/8 vľavo s podliatinou a laceráciou, zlomeniny rebier XI-XII vľavo a XII vpravo, pneumothorax - voľný vzduch v pohrudničnej dutine vľavo, zlomeninu trčného výbežku tela stavca Th11, pohmoždenie mozgového tkaniva v čelovej oblasti vpravo, pohmoždenie pečene, lateráciu sleziny, subskapulárny hematóm, polytraumu s traumatickým a hemoragickým šokom a poúrazovou chudokrvnosťou, nestabilnú luxačnú zlomeninu tiel stavcov Th11 a Th12 AO B typ s traumatickým poškodením miechy v rozsahu Th9 - Th12 s následnou paraplégiou dolných končatín, inkontinenciu moču a stolice, dekubity v krížovej oblasti veľkosti 7 x 7cm a v oblasti päty ako komplikáciu v liečbe, pričom v dôsledku uvedeného došlo okrem iného u poškodeného k ochrnutiu dolných končatín, v dôsledku čoho je odkázaný na pomoc druhej osoby, pričom obžalovaný viedol motorové vozidlo Fiat Marea v úseku pred zrážkou - v okamihu jeho reakcie na vzniknutú situáciu - rýchlosťou od 57 km/h do 63 km/h, pričom dopravnej nehode mohol zabrániť, ak by sa pohyboval rýchlosťou nižšou ako 54 km/h, respektíve by dodržiaval maximálnu povolenú rýchlosť v obci a to 50 km/h, čím vodič A. B. porušil ustanovenia § 16 ods. 1, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Za to mu prvostupňový súd podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4Tk/1/2020 - 3138 zo dňa 22.02.2021, právoplatný dňa 28.06.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/32/2021 - 3446

zo dňa 28.06.2021, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov (a nariadený ochranný dohľad), nakoľko prvostupňový súd pokladal takýto trest uložený uvedeným skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Prvostupňový súd zároveň odkázal poškodených s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie prokurátorka, proti výroku o treste, ktoré doručila prvostupňovému súdu dňa 13.03.2025, v ktorom uviedla nasledovné (skrátene):

2.1. S rozsudkom prvostupňového súdu a s jeho právnymi úvahami o dôvodoch neuloženia trestu zákazu činnosti sa prokurátorka nestotožňuje a rozsudok vo výroku o treste považuje vzhľadom na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní za nezákonný, čo do dôvodov uloženia neprimerane mierneho (v rozpore s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona) trestu, keďže nebol uložený aj trest zákazu činnosti. Z textu rozsudku nevyplýva spoľahlivý a preskúmateľný záver o zákonnosti uloženého trestu. Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V predmetnom ustanovení je upravená primárna zásada, podľa ktorej je účelom trestu ochrana spoločnosti pred páchatelom trestného činu, vyjadrená vo forme represie. Okrem spomínanej odplaty odsúdenému ide spoločnosti vo vyjadrenom treste aj o jej ochranu a o prevenciu vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

2.2. Vo vzťahu k neuloženiu trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods.1 Trestného zákona, je potrebné uviesť, že prokuratúra zažalovala skutok, ktorého sa nepochybne obžalovaný dopustil z neobstaranosti, avšak v tomto kontexte je potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že na závažnosť protiprávneho konania obžalovaného má vplyv aj tá skutočnosť, že takého konania sa dopustil v súvislosti s porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona č. 8/2008 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (teda prekročením maximálnej povolennej rýchlosti v obci pri vedení osobného motorového vozidla).

2.3. Vzhľadom na povahu tohto trestného činu, objektom ktorého je ochrana ľudského zdravia a mieru akou bol dotknutý verejný záujem, sa s rozhodnutím súdu o neuložení trestu zákazu činnosti nie je možné stotožniť, nakoľko jeho závažnosť odôvodňuje záver, že na ochranu spoločnosti je potrebné na páchatela tohto trestného činu pôsobiť aj trestom zákazu činnosti. Obžalovaný protiprávnym konaním vzbudil pochybnosti o svojej schopnosti viesť bezpečne motorové vozidlá, a to odôvodňuje záver, že pre ochranu spoločnosti je potrebné, aby mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Uloženie takéhoto druhu trestu možno považovať za najefektívnejší a najúčinnější sankčný prostriedok ochrany bezpečnosti cestnej premávky. Okrem toho obžalovaný má za obdobie od 05/2016 do 02/2022 evidovaných 9 priestupkov v cestnej premávke (kedy mu boli ukladané pokuty od 10,- eur do 40,- eur) a v období za roky 2008 až 2018 má evidovaných 7 priestupkov v cestnej premávke - za čo mu boli ukladané pokuty od 10,- eur do 40,- eur ako i sankcie spočívajúce v zákaze činnosti. Argumentáciu súdu, v ktorej poukazuje, že tu ide o neobstaranostný prečin, síce spáchaný závažnejším spôsobom konania, no na ktorého vzniku sa podieľal podľa názoru súdu z pred súdom vykonaného dokazovania, i samotný poškodený, kedy obžalovaný neprekročil maximálnu dovolenú rýchlosť na mieste skutku výrazným spôsobom a zároveň má za to, že aj poškodený D. E. „prispeľ" k vzniku skutku (pod vplyvom alkoholu prechádzal cez cestu na mieste na to určenom, vo večerných hodinách zimného dňa za zníženej viditeľnosti a bez reflexných prvkov) nepovažuje prokurátorka za

dostatočnú na vyvodenie záveru o neuložení primeraného trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Tu je potrebné jednoznačne poukázať na spôsobený následok, v podobe fatálnych a nezvratných následkov spôsobených poškodenému v dôsledku vyššie uvedeného protiprávneho konania obžalovaného, ktoré spočívajú v ochrnutí dolných končatín poškodeného.

2.4. Trest zákazu činnosti, ukladaný v súvislosti s trestnými činmi v doprave, je svojou povahou trestom viac preventívnym než represívnym. Má ochrániť spoločnosť pred tými, ktorí riadenie motorového vozidla nezvládli a v príčinnej súvislosti s tým inému ublížili na zdraví alebo spôsobili smrť, či už z dôvodu svojho opakovaného ľahkovážneho alebo arogantného prístupu k tejto činnosti, z dôvodu zjavne nedostatočnej skúsenosti s riadením motorového vozidla, z dôvodu ignorovania skôr uloženého trestu zákazu činnosti, z dôvodu požitia alkoholu alebo iných návykových látok pred jazdou alebo z iných relevantných dôvodov. V tomto smere ani argumentácia súdu, že obžalovaný od 04/2019 nemá možnosť byť účastníkom cestnej premávky, najbližšie roky ani nebude, kedy po výkone aktuálneho nepodmienečného trestu odňatia slobody bude ešte aj subjektom následného ochranného dohľadu, nepredstavuje dostatočné odôvodnenie na neuložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože pri akceptovaní uvedeného by nikdy neprichádzalo do úvahy uloženie trestu zákazu činnosti popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, keďže trest zákazu činnosti začína plynúť vždy až po vykonaní trestu odňatia slobody a už vôbec na to nemá vplyv ani následný výkon ochranného dohľadu, ktorý v podstate žiadnym spôsobom nezasahuje do výkonu činnosti, ktorej zákaz má byť v súvislosti so spáchaním trestným činom uložený.

2.5. Vzhľadom k vyššie uvedenému, navrhuje prokurátorka, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“ v príslušnom gramatickom tvare), aby v zmysle § 321 ods. 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený a sám rozhodol postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku o uložení zákonného trestu.

3. K podanému odvolania sa písomne vyjadril (cestou obhajcu) obžalovaný podaním zo dňa 09.04.2025, pričom uviedol nasledovné (skrátene):

3.1. Obžalovaný nastáva názor, že odvolanie prokurátorky proti výroku o treste podané v neprospech obžalovaného nie je dôvodné. Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Podľa § 33a ods. 1 Trestného zákona, páchatelovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Podľa § 33a ods. 3 Trestného zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatelovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatelovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

3.2. Obžalovaný konštatuje, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobe tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, všetky dôkazy správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a svoje rozhodnutie zákonným spôsobom patrične a najmä vyčerpávajúco odôvodnil v súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Nemožno opomenúť, že z kontextu § 168 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že každý výrok rozsudku musí byť odôvodnený presvedčivo a tak, aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné. Musí vychádzať z hodnotenia dôkazov v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých konkrétnych okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne. (R 68/2008-I).

3.3. Prvostupňový súd sa v písomnom vyhotovení odvolaním napadnutého rozsudku, v časti ukladania trestu (viď. str. 7, str. 8 rozsudku) dôsledne a najmä racionálne venoval právnym úvahám, ktoré ho viedli k aplikácii ustanovenia § 44 Trestného zákona, kde tieto zároveň v súlade s príslušnými ustanoveniami § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku, ako aj § 33a ods. 1 (alinea prvá), ods. 3, § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 (alinea prvá) Trestného zákona presvedčivo a zákonne odôvodnil, a preto je možné dospieť k záveru, že odvolacie námietky prokurátorky nie sú opodstatnené. S poukazom na vyššie uvedené je teda zrejmé, že odvolaním napadnutý rozsudok, čo do výroku o treste je v jeho celom rozsahu (formálnom, ako aj

materiálnom) zákonný, a plne v súlade s príslušnými ustanoveniami § 33a ods. 1 (aleina prvá), ods. 3, § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 (aleina prvá) Trestného zákona, ako aj § 2 ods. 10, ods. 12, § 163, § 164 písm. a), § 165 ods. 1, § 168 ods. 1 a § 284 ods. 1, § 288 ods. 1 Trestného poriadku. Len pre úplnosť obhajoba uvádza, že pre zisťovanie skutkového stavu veci a hodnotenie dôkazov platia v trestnom konaní zákonom stanovené pravidlá, podľa ktorých je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok pritom nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá je vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, v zmysle ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností konkrétneho prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany (v tomto prípade prokurátora podľa § 10 ods. 10 aleina druhá Trestného poriadku) v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsobom hodnotenia vykonaných dôkazov alebo ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov alebo, ak vo veci nerozhodne v súlade s jej očakávaním. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní prokurátora teda nie je porušením jeho práva.

3.4. S poukazom na uvádzané skutočnosti je možné preto dospieť k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu, č. k. 11T/8/2022-581 zo dňa 12.02.2025 je vo všetkých jeho výrokoch zákonný, a plne v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, ako aj Trestného poriadku, a preto obhajoba navrhuje, aby odvolací súd odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta proti napadnutému rozsudku postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodné.

4. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka navrhla vyhovieť odvolaniu OP Galanta. Obhajca obžalovaného navrhol zamietnuť v celom rozsahu a vyhovieť návrhu obhajoby zo dňa 09.04.2025. Obžalovaný sa stotožnil s návrhom obhajcu a žiadal odvolanie prokurátorky OP Galanta zamietnuť.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

6. Odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného nie je dôvod na jeho zamietnutie v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala prokurátorka ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov, v rozsahu podaného odvolania, z dôvodov v odvolaní uvedených, ako aj konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

7. Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu tým, že v danej veci je potrebné aplikovať § 44 Trestného zákona, kedy skorším rozhodnutím v zbiehajúcej sa trestnej činnosti bol obžalovanému uložený nie zanedbateľný nepodmienečný trest odňatia slobody (v trvaní 12 rokov, ktorý vykonáva od 04/2019, teda už skoro 6 rokov, a jeho výkon je naplánovaný do 04/2031) a možno (zohľadňujúc celú tu zbiehajúcu sa trestnú činnosť) považovať tento za dostatočný na

nápravu obžalovaného ako i ochranu spoločnosti. Obžalovaný sa v tejto trestnej veci k žalovanému nedbanlivostnému skutku priznáva, ľutuje ho, pričom prvostupňový súd vzal do úvahy, že aj poškodený D. E. „prispeľ“ k vzniku skutku (pod vplyvom alkoholu prechádzal cez cestu na mieste na to neurčenom, vo večerných hodinách zimného dňa, za zníženej viditeľnosti a bez reflexných prvkov). Pritom prekročenie rýchlosti obžalovaným, čo viedlo ku skutku, nebolo (maximálna povolená rýchlosť 50km/h, on išiel rýchlosťou v rozpätí 57-63 km/h) podľa názoru súdu výrazné. Prvostupňový súd, a tiež aj veľmi pozitívne správy/hodnotenia z VTOS za roky 2021 až 2023 (ktoré dokladujú aktuálne úspešne prebiehajúcu nápravu obžalovaného), súd nevidí u obžalovaného aktuálne takú mieru kriminálneho narušenia v tomto prípade, aby bolo potrebné „navyšovať“ toho času už skoro 6 rokov vykonávaný nepodmienečný trest odňatia slobody (v celkovom trvaní 12 rokov) uložený skorším rozhodnutím v súbehovej veci za zbíhajúcu sa (závažnú a úmyselnú, drogovú) trestnú činnosť, a to či už cez (i) navýšenie daného nepodmienečného trestu odňatia slobody v rámci ukladania súhrnného trestu (§ 42 ods. 1 Trestného zákona), ktorý bude navyše doplnený ešte aj ochranným dohľadom v trvaní 2 roky, alebo (ii) „douloženie“ iného druhu trestu, vrátane trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke (ako navrhovala prokuratúra). Síce obžalovaný má v minulosti evidované poklesky v tomto ohľade, pokiaľ ide o cestnú premávku (ukladané boli i zákazy činnosti), no s ohľadom na skoršie odsúdenie je zrejmé, že obžalovaný od 04/2019 nemá možnosť byť účastníkom cestnej premávky, najbližšie roky ani nebude, kedy po výkone aktuálneho nepodmienečného trestu odňatia slobody bude ešte aj subjektom následného ochranného dohľadu. Súd tiež berie ohľad aj dĺžku tohto trestného konania (od 05/2021 pokiaľ ide o vznesenie obvinenia), ktoré dosiaľ taktiež dopĺňa účel trestu svojím výchovným pôsobením na obžalovaného. Podľa názoru prvostupňového súdu, po vykonaní aktuálne vykonávaného trestu, na naplnenie jeho účelu (aj vo vzťahu k tu stíhanému nedbanlivostnému prečinu), nie je potrebné ho dopĺňať o trest zákazu činnosti (či iný druh trestu, alebo prípadne navyšovať cez § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona výmeru trestu odňatia slobody). Súd preto, berúc do úvahy aj zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona) prikrčil k upusteniu od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, nakoľko súd je presvedčený (vzhľadom na vyššie uvedené), že trest uložený skorším rozhodnutím, aktuálne obžalovaným vykonávaný, je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za celú zbíhajúcu sa trestnú činnosť. Takýto výrok o treste (upustení od uloženia súhrnného trestu) považoval prvostupňový súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku naplňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (zohľadňujúc zásady ukladania trestov), a to tak z pohľadu generálnej prevencie (odradenie iných od páchania takej trestnej činnosti), ako aj z pohľadu individuálnej prevencie a prevýchovy obžalovaného.

8. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie, potrebné na rozhodnutie o treste a spôsobe jeho výkonu, v dostatočnom rozsahu a zistenia uvedené v bode 7 tohto uznesenia, považuje za správne a relevantné vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu. Rovnako považuje odvolací súd za správne aj závery, ku ktorým prvostupňový súd dospel z vykonaného dokazovania a ktoré sú citované v bode 6. tohto uznesenia. Vzhľadom na úplnosť odôvodnenia tejto časti napadnutého rozsudku a jeho vecnú správnosť, nepovažuje odvolací súd za potrebné opakovať správnu argumentáciu prvostupňového súdu, preto na ňu na tomto mieste iba odkazuje.

9. Odvolacou námietkou prokurátora bolo, že uložený trest zákazu činnosti považuje za nevyhnutný pre účely dosiahnutia individuálnej aj generálnej prevencie. K tomuto odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu o uložení trestu zákazu činnosti má fakultatívnu povahu, teda nie je nevyhnutné zakaždým ukladať páchatelovi trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, pretože takýto postup by mohol byť v rozpore so zásadami a hľadiskami rozhodnými pre ukladanie trestu. Aj pri trestných činoch v doprave je potrebné pri ukladaní trestu zohľadňovať konkrétne okolnosti toho-ktorého prípadu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Rozhodnutie uložiť tento druh trestu je teda výlučne na zvážení súdu. Uvedené je prejavom sudcovskej individualizácie trestu, kedy môže súd v plnej miere vyhodnotiť okolnosti spáchania trestného činu, ako aj osobu páchatela a rozhodnúť, či je potrebné takýto trest uložiť. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

10. Podmienkou pre uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 Trestného zákona je, aby sa páchatel práve v súvislosti s touto činnosťou dopustil trestného činu. Účel trestu zákazu činnosti spočíva v zabránení páchatelovi vykonávať len takú činnosť (zamestnanie, povolanie alebo funkciu), ktorá mu dáva príležitosť na páchanie trestných činov určitého druhu. Hoci niet pochýb o tom, že protiprávne

konanie obžalovaného malo závažný následok (vzniknutá ťažká ujma na zdraví poškodeného), napriek tomu odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného účel trestu bude naplnený i bez uloženia tohto druhu trestu. Zdôrazniť treba najmä to, že obžalovaný spáchanie trestnej činnosti oľutoval (pričom o jeho úprimnosti nemôže mať sťažnostný súd vzhľadom na vykonané dôkazy pochybnosti), k trestnému činu sa priznal a aktuálne vykonáva nepodmienečný trest pomerne vysokej výmery, uložený mu za zbiehajúcu (nepomerne závažnejšiu) trestnú činnosť. Tieto skutočnosti, spolu s povahou spáchaného trestného činu (nedbanlivostný trestný čin) a osobnou situáciou obžalovaného, ktorý sa aktuálne dlhodobo nachádza vo výkone nepodmienečného trestu, vo vzájomnej súvislosti odôvodňuje neuloženie trestu zákazu činnosti. O obžalovanom nie je síce možné hovoriť ako o plne disciplinovanom vodičovi, v prípade jeho osoby ale jeho vodičská disciplína nebola primárnym faktorom pri rozhodovaní o uložení resp. neuložení trestu zákazu činnosti.

11. Za daného stavu veci podľa názoru odvolacieho súdu nie je namieste obžalovanému ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v zmysle § 61 Trestného zákona, čo i len na samej dolnej hranici jedného roka. Išlo by pre obžalovaného o trest neúčelný, najmä s poukazom na jeho aktuálny stav. Žiada sa dodať, že primeranosť trestov ukladaných v trestnom konaní je nutné posudzovať aj optikou časového odstupu od spáchania stíhaného skutku, pričom aj v tomto prípade platí, že nie je náležité ukladať obžalovanému trest aj z dôvodu, že k stíhanému skutku došlo ešte 17.12.2018, teda od spáchania skutku uplynulo takmer 7 rokov, počas ktorých neboli zistené žiadne ďalšie znepokojivé elementy v správaní obžalovaného, pričom tento sa dlhší časový úsek nachádza vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom jeho správanie je možné hodnotiť ako uspokojivé, resp. dobré.

12. S poukazom na vyššie uvedené zistenia a závery odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora v celom rozsahu ako nedôvodné a preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.